

บันทึกข้อความ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 เลขที่รับ 2293 วันที่ 13 ก.พ. 66
 เวลา 14.20 น.

ส่วนราชการ งานนิติการ กองกลาง สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โทร. ๘๑๐๒
 ที่ นตค./ว ๒๑๕ วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง ประชาสัมพันธ์ข้อบังคับ ก.อ.ร. จำนวน ๒ ฉบับ

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ด้วยกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้มีหนังสือที่ อว ๐๒๐๑.๔(๓.๑๖)/ว ๑๓๒๘๓ เรื่อง แจ้งการประกาศใช้ข้อบังคับ ก.อ.ร. ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ กรณี คณะกรรมการพิจารณา วินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ก.อ.ร.) ได้ออกข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัย อุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง พ.ศ. ๒๕๖๖ และข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งเป็นการแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับ ก.อ.ร. ฉบับเดิม เพื่อให้มีเนื้อหาสอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๒

ในการนี้จึงขอประชาสัมพันธ์ข้อบังคับ ก.อ.ร. ทั้งสองฉบับข้างต้น เพื่อให้ข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้รับทราบถึงสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่ง ให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งรับทราบสิทธิในการร้องทุกข์เมื่อได้รับการปฏิบัติ อย่างไม่เป็นธรรมจากผู้บังคับบัญชา โดยสามารถติดตามตรวจสอบและอ่านรายละเอียดของข้อบังคับ ก.อ.ร. ทั้งสองฉบับได้ตามเอกสารดั่งแนบ หรือทางเว็บไซต์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช <https://www.nstru.ac.th/th> > เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย > กฎหมายที่เกี่ยวข้อง > กฎ/ข้อบังคับ ก.พ.อ./ก.อ.ร. หรือ <https://ratchakitcha.soc.go.th>

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน คณบดี

เพื่อโปรดทราบ

เพื่อโปรดพิจารณา **อนุชิต เสาวภา** (ดร.สมปอง รักษาธรรม)

ส.จ.นตค.

13 ก.พ. 66

รักษาราชการแทนอธิการบดี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Handwritten signature

เรียน คณบดี

เพื่อโปรดทราบ

เพื่อโปรดพิจารณา **อนุชิต เสาวภา**

ส.จ.นตค.
 13 ก.พ. 66

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ ทองทศ)

คณบดี
 13 ก.พ. 66

ข้อบังคับ ก.อ.ร.

ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์
คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่ข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ คำสั่งให้ออกจากราชการ และคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ประกาศใช้มาเป็นเวลาพอสมควร จึงเห็นควรมี การปรับปรุงเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประกอบกับเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง องค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗/๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ก.อ.ร.) จึงออกข้อบังคับ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัย อุทธรณ์ คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรม

“คณะอนุกรรมการ ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และ ร้องทุกข์ ที่ ก.อ.ร. แต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ ก.อ.ร. มอบหมาย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญ พนักงานราชการ และลูกจ้าง ที่ปฏิบัติงานในกองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

“สำนวนการสอบสวน” หมายความว่า สำนวนการสอบสวนกรณีมีคำสั่งให้ออกจากราชการ หรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง และให้รวมถึงรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ มีมติชี้มูล

ข้อ ๕ ให้ประธาน ก.อ.ร. เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้ ก.อ.ร. มีอำนาจตีความ และวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ในกรณีที่ข้อบังคับนี้ มิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๑

การยื่นอุทธรณ์และการดำเนินการก่อนการพิจารณา

ข้อ ๗ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการถูกสั่งให้ออกจากราชการ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ

(๒) เมื่อมีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่

(๓) ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๔) ถูกจำคุกในความผิดที่ไม่ใช่การกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๘ การอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง เป็นเรื่องเฉพาะตัวต้องกระทำด้วยตนเอง

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ ผู้อุทธรณ์ จะมอบหมายให้ทายาทโดยธรรมหรือบุคคลอื่นในกรณีที่ไม่มีทายาทโดยธรรม ทำการอุทธรณ์แทนได้ ทั้งนี้ การมอบหมายต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถที่จะมอบหมาย เป็นลายลักษณ์อักษรได้ โดยมีหลักฐานประกอบ

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตาย ไปก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด หรือทายาทคนหนึ่งคนใดของผู้นั้น มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งแทนได้

ข้อ ๙ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ต้องยื่นอุทธรณ์ ภายในกำหนดระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ยังไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ แต่ถึงแก่ความตายในระยะเวลาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

ข้อ ๑๐ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

(๒) คำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

- (๓) วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
- (๔) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
- (๕) คำขอของผู้อุทธรณ์
- (๖) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของ ก.อ.ร. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อสำนักงานก่อนที่ ก.อ.ร. จะเริ่มพิจารณา

ข้อ ๑๑ การยื่นอุทธรณ์ตามข้อ ๙ ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับต่อสำนักงานหรือยื่นต่อสถาบันอุดมศึกษาที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยสามารถยื่นอุทธรณ์ด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

ในกรณียื่นต่อสถาบันอุดมศึกษา ให้นับวันที่สถาบันอุดมศึกษาประทับตรารับหนังสือไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณเป็นวันยื่นอุทธรณ์

กรณีที่ผู้อุทธรณ์ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกไปรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. หาก ก.อ.ร. พิจารณาเรื่องอุทธรณ์นั้นแล้วเสร็จก่อน ให้คำแถลงการณ์นั้นตกไป

ข้อ ๑๒ เมื่อสำนักงานได้รับหนังสืออุทธรณ์ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. รายงานให้ ก.อ.ร. เพื่อทราบในการประชุมครั้งถัดไป พร้อมทั้งจัดส่งสำเนาอุทธรณ์และแจ้งให้สถาบันอุดมศึกษาจัดส่งเอกสารให้ ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาภายในเจ็ดวัน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง
- (๒) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
- (๓) คำคัดค้านกรรมการสอบสวน (ถ้ามี)

(๔) สำนวนการสอบสวนและหลักฐานการสอบสวนทั้งหมด ในกรณีตามมาตรา ๔๙ หรือเอกสารหลักฐานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ พร้อมบัญชีเอกสาร

(๕) รายงานการประชุมของสภาสถาบันอุดมศึกษา และคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายในการพิจารณาสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๖) ข้อบังคับสถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวกับการสอบสวนและการพิจารณาให้ออกจากราชการหรือลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

กรณีการยื่นอุทธรณ์ต่อสถาบันอุดมศึกษา ให้สถาบันอุดมศึกษาส่งหนังสืออุทธรณ์และเอกสารตามวรรคหนึ่งภายในระยะเวลาเจ็ดวันนับแต่วันได้รับอุทธรณ์

ข้อ ๑๓ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเป็นผู้รับผิดชอบสำนวน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของ ก.อ.ร. เกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ และการปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่ได้รับมอบหมาย

เมื่อสำนักงานได้รับเอกสารตามข้อ ๑๒ จากสถาบันอุดมศึกษาครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ ผู้รับผิดชอบสำนวน สรุปลำนวนเสนอต่อ ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับเอกสาร

หมวด ๒

การพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๔ อุทธรณ์ที่ ก.อ.ร. จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นไปตามข้อ ๑๐ และยื่นหรือส่งภายใน กำหนดเวลาตามข้อ ๙

ในกรณีที่ ก.อ.ร. เห็นว่าหนังสืออุทธรณ์ที่ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่งนั้น อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือไม่ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ก.อ.ร. มีอำนาจสั่งให้ ผู้อุทธรณ์แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้อุทธรณ์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้มิตไม่รับอุทธรณ์

ข้อ ๑๕ การนับระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์

(๑) กรณีที่ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ต่อสำนักงาน ให้นับแต่วันที่สำนักงานได้รับอุทธรณ์

(๒) กรณีที่ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ต่อสถาบันอุดมศึกษา ให้นับแต่วันที่ประธาน ก.อ.ร. ได้รับอุทธรณ์ พร้อมเอกสารตามข้อ ๑๒ ครบถ้วน จากสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๑๖ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการ ก.อ.ร. โดยทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุ แห่งการคัดค้านยื่นต่อประธาน ก.อ.ร. ภายในระยะเวลาอุทธรณ์ ถ้ากรรมการ ก.อ.ร. ผู้นั้นมีเหตุ อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือการกระทำผิดวินัย ที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๒) มีส่วนได้ส่วนเสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกลงโทษ ทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นหรือเคยเป็นผู้สั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษทางวินัย

(๕) เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการดำเนินการสั่งให้ออกจากราชการหรือการดำเนินการทางวินัย

(๖) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

เมื่อประธาน ก.อ.ร. ได้รับหนังสือคัดค้าน ให้แจ้งกรรมการ ก.อ.ร. ทราบก่อนเริ่มพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อให้พิจารณาว่าสมควรถอนตัวหรือไม่ กรรมการ ก.อ.ร. ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่ง อาจขอถอนตัว

จากการพิจารณาอุทธรณ์ เว้นแต่การถอนตัวนั้นจะมีผลกระทบต่อองค์ประชุม ก.อ.ร. อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณาขอให้กรรมการ ก.อ.ร. เข้าร่วมประชุมต่อไป

กรณีที่กรรมการ ก.อ.ร. มิได้ขอถอนตัว ให้ที่ประชุม ก.อ.ร. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน ถ้าที่ประชุมมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบ และไม่เข้าร่วมพิจารณาอุทธรณ์เรื่องนั้น เว้นแต่การให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์ด้วยก็ได้

การที่กรรมการ ก.อ.ร. ผู้ถูกคัดค้านที่ถูกสั่งไม่ให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์หรือถอนตัวเพราะมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านนั้น ย่อมไม่กระทบถึงการกระทำใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้วแม้ว่าจะได้ดำเนินการหลังจากที่ได้มีการยื่นคำคัดค้าน

ข้อ ๑๗ ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็น ก.อ.ร. อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ก.อ.ร. ขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยแต่ละคณะให้มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้พิจารณากลับกรอง ตรวจสอบสำนวนอุทธรณ์ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา แล้วเสนอต่อ ก.อ.ร. เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของ ก.อ.ร. หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายจาก ก.อ.ร.

คณะอนุกรรมการ ก.อ.ร. ตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานอนุกรรมการ แต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ.ร. อนุกรรมการคนหนึ่งแต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ.ร. และอนุกรรมการสองคนซึ่งแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ในสำนักงานหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่พิจารณาตามความจำเป็น และในกรณีที่เป็นการตรวจสอบ กลับกรองสำนวนอุทธรณ์ ให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

การคัดค้านอนุกรรมการ ก.อ.ร. ตามวรรคสอง ให้นำข้อ ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ การพิจารณาอุทธรณ์ให้ ก.อ.ร. พิจารณาจากสำนวนการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นและสำนวนการสอบสวนและให้มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้สถาบันอุดมศึกษาที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการ หรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง หรือสถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

(๒) ให้บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง หรือสถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำเป็นพยานหรือชี้แจงข้อเท็จจริง และจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๓) สั่งให้สถาบันอุดมศึกษาที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม

ในกรณีที่ ก.อ.ร. เห็นว่าข้อเท็จจริงซึ่งได้มาจากการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตาม (๑) ถึง (๓) อาจเป็นผลร้ายหรือไม่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์

ให้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนภายในระยะเวลาที่ ก.อ.ร. กำหนด

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ร. รับฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้ยื่นมีสิทธินำพยานหรือที่ปรึกษาเข้ามาในกระบวนการพิจารณาของ ก.อ.ร. ได้คนหนึ่ง การใดที่พยานหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์หรือ ก.อ.ร. ให้ถือว่าเป็นการกระทำแทนผู้นั้น เว้นแต่ผู้อุทธรณ์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหาก ก.อ.ร. พิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

หากสถาบันอุดมศึกษาหรือสภาสถาบันอุดมศึกษาจะแถลงแก้ ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้มาแถลงแก้ต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์หรือสถาบันอุดมศึกษาหรือสภาสถาบันอุดมศึกษามาแถลงการณ์ด้วยวาจาแล้ว ประสงค์จะยื่นเอกสารเพิ่มเติม ก.อ.ร. อาจอนุญาตให้ยื่นได้ แต่ต้องยื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มาแถลงการณ์ด้วยวาจา

ข้อ ๒๐ เมื่อความปรากฏแก่ ก.อ.ร. ว่าผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้รอการวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นออกไปจนกว่าทายาทตามข้อ ๘ จะมีคำขอเข้ามาหรือโดยที่ ก.อ.ร. เรียกเข้ามาเพื่อเปิดโอกาสให้ทายาทเข้ามาแถลงชี้แจงประเด็นการอุทธรณ์ โดยให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อประธาน ก.อ.ร. ภายในกำหนดสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตาย และให้ ก.อ.ร. ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ต่อไป ทั้งนี้ จะวินิจฉัยเป็นผลร้ายยิ่งกว่าแก่ผู้อุทธรณ์ที่ถึงแก่ความตายนั้นไม่ได้

ข้อ ๒๑ ผู้อุทธรณ์จะถอนอุทธรณ์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่ ก.อ.ร. จะพิจารณาเสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. กรณีผู้อุทธรณ์ถอนอุทธรณ์ด้วยวาจา ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนบันทึกไว้และจัดให้ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เมื่อถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ ทั้งนี้ การถอนอุทธรณ์ดังกล่าวไม่ตัดสิทธิผู้อุทธรณ์ที่ยื่นอุทธรณ์ใหม่ภายในระยะเวลาอุทธรณ์

ข้อ ๒๒ ให้ทำเป็นคำสั่งจำหน่ายเรื่อง โดยให้ประธาน ก.อ.ร. ลงนามแจ้งสถาบันอุดมศึกษาและผู้อุทธรณ์ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้อุทธรณ์ขอถอนอุทธรณ์
- (๒) ผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีสถานะเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
- (๓) เรื่องที่ยื่นอุทธรณ์เป็นกรณีเดิมที่ ก.อ.ร. ได้เคยพิจารณามีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยแล้ว
- (๔) สถาบันอุดมศึกษาแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ให้เป็นไปตามคำขอในอุทธรณ์แล้ว

(๕) หนังสืออุทธรณ์อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือไม่ลงลายมือชื่อที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ซึ่ง ก.อ.ร. ได้สั่งให้แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตาม

(๖) ยื่นอุทธรณ์เกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

(๗) เหตุอื่น ๆ ที่ ก.อ.ร. เห็นสมควรให้จำหน่ายเรื่อง

ข้อ ๒๓ คำสั่งจำหน่ายเรื่องอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้อุทธรณ์

(๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์

(๓) เหตุแห่งการออกคำสั่ง

ข้อ ๒๔ เมื่อ ก.อ.ร. ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว ให้มีคำวินิจฉัย ดังนี้

(๑) หากเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการ หรือการสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงชอบด้วยกฎหมายและเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ แต่หากเห็นว่าคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติม ให้มีคำวินิจฉัยให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นได้

(๒) หากเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการ หรือการสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้มีคำวินิจฉัย ดังนี้

(ก) หากการสั่งให้ออกจากราชการหรือการสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ไม่ชอบด้วยกฎหมายสารบัญญัติ ให้ผู้ออกคำสั่งสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการตามเดิม และในกรณีที่อุทธรณ์ใดเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้ออกคำสั่งลงโทษในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงนั้น

(ข) หากการสั่งให้ออกจากราชการหรือการสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายวิธีสบัญญัติ ให้ผู้ออกคำสั่งดำเนินการกระบวนพิจารณาตามที่กฎหมายกำหนดให้ครบถ้วนเมื่อดำเนินการครบถ้วนแล้ว หากผู้ออกคำสั่งยังคงยืนยันคำสั่งให้ออกจากราชการ หรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าว ก็ให้ผู้ออกคำสั่งยืนยันคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงนั้น แต่หากผู้ออกคำสั่งมีความเห็นอย่างอื่นก็ให้ดำเนินการเพิกถอนคำสั่งเดิมและอาจมีคำสั่งใหม่ตามรูปคดี

(๓) หากเห็นว่าโทษที่ผู้อุทธรณ์ได้รับไม่เหมาะสมกับความผิด ผู้ออกคำสั่งสั่งลงโทษตามมติของ ก.อ.ร.

ข้อ ๒๕ คำวินิจฉัยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้อุทธรณ์

(๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์

(๓) สรุปอุทธรณ์และคำขอของผู้อุทธรณ์

(๔) สรุปคำแก้อุทธรณ์

(๕) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย

(๖) คำวินิจฉัยแต่ละประเด็นพร้อมเหตุผล

(๗) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้คู่กรณีปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

คำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ต้องลงลายมือชื่อของ ก.อ.ร. ที่นั่งพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นด้วย ถ้าผู้ใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ผู้นั้นจดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัย นั้นด้วย

หมวด ๓

การดำเนินการตามมติ คำสั่งและคำวินิจฉัยของ ก.อ.ร.

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ ก.อ.ร. มีมติให้ผู้ออกคำสั่งดำเนินการตามข้อ ๑๘ แล้ว ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งมติให้ผู้ออกคำสั่งทราบโดยเร็ว

ให้ผู้ออกคำสั่งดำเนินการออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติจากเลขานุการ ก.อ.ร. และเมื่อได้มีการดำเนินการตามมติ ก.อ.ร. เสร็จสิ้นแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยังเลขานุการ ก.อ.ร. โดยเร็ว

ข้อ ๒๗ เมื่อ ก.อ.ร. ได้มีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยตามข้อ ๒๒ และข้อ ๒๔ แล้ว ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งคำสั่งหรือคำวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้ออกคำสั่งและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบโดยเร็ว

เมื่อ ก.อ.ร. มีคำวินิจฉัย ตามข้อ ๒๔ (๒) (ก) และ (๓) ให้ผู้ออกคำสั่งดำเนินการออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งหรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์จากเลขานุการ ก.อ.ร. และเมื่อได้ออกคำสั่งหรือปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวแล้ว ให้แจ้ง ก.อ.ร. ทราบภายในเจ็ดวัน

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ผู้ออกคำสั่งมีคำสั่งตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.อ.ร. ให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ทั้งนี้ ให้มีสิทธิได้รับเงินเดือน สิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ ระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๙ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดได้ยื่นอุทธรณ์ไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ ก.อ.ร. ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ศาสตราจารย์พิเศษธงทอง จันทรางศุ

ประธาน ก.อ.ร.

ข้อบังคับ ก.อ.ร.

ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่ข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์และการเสนอเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้ประกาศใช้มาเป็นเวลาพอสมควรทำให้ทราบสภาพปัญหา และแนวทางที่สามารถปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประกอบกับเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของ คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗/๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ก.อ.ร.) จึงออกข้อบังคับ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์และการเสนอเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม

“คณะอนุกรรมการ ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ และร้องทุกข์ ที่ ก.อ.ร. แต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ ก.อ.ร. มอบหมาย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญ พนักงานราชการ และลูกจ้าง ที่ปฏิบัติงานในกองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

ข้อ ๕ ให้ประธาน ก.อ.ร. เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้ ก.อ.ร. มีอำนาจตีความ และวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ในกรณีที่ข้อบังคับนี้ มิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๗ การร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ ก.อ.ร. นี้

ข้อ ๘ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มีสิทธิร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. ภายใต้หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ ก.อ.ร. ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ไม่พอใจในผลการพิจารณาวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษา หรือ

(๒) สภาสถาบันอุดมศึกษามีได้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับที่ออกตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ การร้องทุกข์เป็นเรื่องเฉพาะตัวต้องกระทำด้วยตนเอง จะร้องทุกข์สำหรับผู้อื่นไม่ได้ และให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัย หรือวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาการพิจารณาตามข้อ ๘ แล้วแต่กรณี

คำร้องทุกข์ ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์

(๒) วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาของสภาสถาบันอุดมศึกษา หรือวันที่พ้นกำหนดการพิจารณาของสภาสถาบันอุดมศึกษา

(๓) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๔) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่อง

(๕) คำขอของผู้ร้องทุกข์

(๖) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถส่งคำร้องทุกข์ด้วยตนเองได้ ผู้นั้นจะมอบหมายให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งส่งคำร้องทุกข์ดังกล่าวแทนก็ได้ ทั้งนี้ การมอบหมายต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่ ผู้ร้องทุกข์ไม่สามารถที่จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรได้ โดยมีหลักฐานประกอบ

กรณีที่ ก.อ.ร. เห็นว่าหนังสือร้องทุกข์ที่ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่งนั้น อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือไม่ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ ให้เลขาธิการ ก.อ.ร. แจ้งผู้ร้องทุกข์แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ร้องทุกข์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้มิมีมติไม่รับคำร้องทุกข์

หากผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของ ก.อ.ร. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อสำนักงานก่อนที่ ก.อ.ร. จะเริ่มพิจารณา

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ร. รับฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ และผู้ที่มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในกระบวนการพิจารณาของ ก.อ.ร. ได้คนหนึ่ง การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์หรือ ก.อ.ร. ให้ถือว่าเป็นการกระทำแทนผู้นั้น เว้นแต่ผู้ร้องทุกข์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหาก ก.อ.ร. พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

หากสถาบันอุดมศึกษาหรือสภาสถาบันอุดมศึกษาจะแถลงแก้ ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้มาแถลงแก้ต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์หรือสถาบันอุดมศึกษาหรือสภาสถาบันอุดมศึกษามาแถลงการณ์ด้วยวาจาแล้ว ประสงค์จะยื่นเอกสารเพิ่มเติม ก.อ.ร. อาจอนุญาตให้ยื่นได้ แต่ต้องยื่นภายในสัปดาห์วันนับแต่วันที่มาแถลงการณ์ด้วยวาจา

ข้อ ๑๑ การร้องทุกข์ ตามข้อ ๘ ให้ยื่นหนังสือร้องทุกข์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับให้สำนักงานหรือยื่นต่อสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ โดยสามารถยื่นด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

กรณีที่ผู้ร้องทุกข์ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกไปรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นร้องทุกข์

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารเพิ่มเติมให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. หาก ก.อ.ร. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เรื่องนั้นเสร็จก่อน ให้คำแถลงการณ์นั้นตกไป

ข้อ ๑๒ เมื่อสำนักงานได้รับหนังสือร้องทุกข์ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. รายงานให้ ก.อ.ร. เพื่อทราบในการประชุมครั้งถัดไป พร้อมทั้งจัดส่งสำเนาคำร้องทุกข์และแจ้งให้สถาบันอุดมศึกษาจัดส่งเอกสารให้ ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาภายในเจ็ดวัน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์
(๒) รายงานการประชุมของสภาสถาบันอุดมศึกษาและคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

(๓) ข้อบังคับสถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์
กรณีการยื่นร้องทุกข์ต่อสถาบันอุดมศึกษา ให้สถาบันอุดมศึกษาส่งหนังสือร้องทุกข์และเอกสารตามวรรคหนึ่งภายในระยะเวลาเจ็ดวันนับแต่วันได้รับคำร้องทุกข์

ข้อ ๑๓ ก.อ.ร. จะไม่รับพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการไว้เป็นการเฉพาะ

(๒) เป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ใช้สิทธิอุทธรณ์ไว้โดยเฉพาะ

(๓) เป็นเรื่องที่มีข้อเท็จจริงเดียวกันกับเรื่องที่เคยมีคำวินิจฉัยหรือการดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว

(๔) เป็นเรื่องของผู้ร้องทุกข์พ้นจากสภาพการเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษานั้นไปแล้ว

ข้อ ๑๔ ให้ทำเป็นคำสั่งจำหน่ายเรื่อง โดยให้ประธาน ก.อ.ร. ลงนามแจ้งสถาบันอุดมศึกษาและผู้ร้องทุกข์ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ร้องทุกข์ตายก่อนการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

(๒) ผู้ร้องทุกข์ถอนร้องทุกข์ก่อนที่ ก.อ.ร. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้น

(๓) ผู้ร้องทุกข์เพิกเฉยไม่ดำเนินการตามมติ ก.อ.ร.

(๔) เหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นสิ้นสุดลง

ข้อ ๑๕ คำสั่งจำหน่ายเรื่องอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์

(๒) ชื่อคุณวุฒิในการร้องทุกข์

(๓) เหตุแห่งการออกคำสั่ง

ข้อ ๑๖ ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านกรรมการ ก.อ.ร. โดยทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านยื่นต่อประธาน ก.อ.ร. ภายในระยะเวลาร้องทุกข์ ถ้ากรรมการ ก.อ.ร. ผู้นั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องทุกข์

(๔) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓)

อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้องทุกข์

เมื่อประธาน ก.อ.ร. ได้รับหนังสือคัดค้าน ให้แจ้งกรรมการ ก.อ.ร. ทราบก่อนเริ่มพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ เพื่อให้พิจารณาว่าสมควรถอนตัวหรือไม่ กรรมการ ก.อ.ร. ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่งอาจขอถอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ เว้นแต่การถอนตัวนั้นจะมีผลกระทบต่อองค์ประชุม ก.อ.ร. อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณาขอให้กรรมการ ก.อ.ร. เข้าร่วมประชุมต่อไปได้

กรณีที่กรรมการ ก.อ.ร. มิได้ขอถอนตัว ให้ที่ประชุม ก.อ.ร. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน ถ้าที่ประชุมมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบ และไม่ให้ร่วมพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เรื่องนั้น เว้นแต่การให้กรรมการผู้นั้น

ร่วมพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ร่วมพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ด้วยก็ได้

การที่กรรมการ ก.อ.ร. ผู้ถูกคัดค้านที่ถูกสั่งไม่ให้ร่วมพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์หรือถอนตัว เพราะมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านนั้น ย่อมไม่กระทบถึงการกระทำใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้วแม้ว่าจะได้ ดำเนินการหลังจากที่ได้มีการยื่นคำคัดค้าน

ข้อ ๑๗ ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็น ก.อ.ร. อาจแต่งตั้งคณะกรรมการ ก.อ.ร. ขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยแต่ละคณะให้มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้พิจารณากลับกรอง ตรวจสอบ สำนวนเรื่องร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา แล้วเสนอต่อ ก.อ.ร. เพื่อประโยชน์ ในการปฏิบัติงานของ ก.อ.ร. หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายจาก ก.อ.ร.

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ แต่งตั้งจากกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ.ร. อนุกรรมการคนหนึ่งแต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ.ร. และอนุกรรมการสองคนซึ่งแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ในสำนักงานหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่พิจารณาตามความจำเป็น และในกรณีที่เป็นการตรวจสอบ กลับกรองสำนวน เรื่องร้องทุกข์ ให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

การคัดค้านอนุกรรมการ ก.อ.ร. ตามวรรคสอง ให้นำข้อ ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเป็นผู้รับผิดชอบสำนวน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของ ก.อ.ร. เกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์และปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๙ เมื่อสำนักงานได้รับเอกสารตามข้อ ๑๒ จากสถาบันอุดมศึกษาครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน สรุปลำนวนเสนอต่อ ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับเอกสาร

ข้อ ๒๐ การนับระยะเวลาการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้นับตั้งแต่วันที่สำนักงาน ได้รับเอกสารตามข้อ ๑๒ จากสถาบันอุดมศึกษาครบถ้วนแล้ว

หมวด ๒

การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

ส่วนที่ ๑

การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ กรณีไม่พอใจผลการพิจารณาของสภาสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจผลการพิจารณาวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษา มีสิทธิเสนอเรื่องร้องทุกข์นั้นต่อ ก.อ.ร. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ โดยให้ยื่น

หรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๙ และต้องเป็นประเด็นที่ได้ว่ากล่าวกันมาในชั้นการพิจารณาของสภาสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๒๒ การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของ ก.อ.ร. ให้พิจารณาจากผลการพิจารณาวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเหตุแห่งร้องทุกข์นั้น และให้ ก.อ.ร. มีอำนาจ ดังนี้

(๑) ให้สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

(๒) ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาส่งผู้แทนมาให้ถ้อยคำเป็นพยานหรือชี้แจงข้อเท็จจริง

(๓) ให้เรียกบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษามาให้ถ้อยคำเป็นพยาน หรือชี้แจงข้อเท็จจริง และจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ตามที่ ก.อ.ร. เห็นสมควร

ในกรณีที่ ก.อ.ร. เห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการแสวงหาเพิ่มเติมตามข้อ (๑) (๒) และ (๓) อาจเป็นผลร้ายหรือไม่เป็นคุณแก่ผู้ร้องทุกข์ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. มีหนังสือแจ้งผู้นั้นให้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนภายในเวลาที่ ก.อ.ร. กำหนด

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ ก.อ.ร. มีมติตามข้อ ๒๒ แล้ว ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งมติให้สถาบันอุดมศึกษาทราบโดยเร็ว และให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการหรือปฏิบัติให้เป็นตามมตินั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติจากเลขานุการ ก.อ.ร.

ส่วนที่ ๒

การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

กรณีสภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์เสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาและสภาสถาบันอุดมศึกษามีได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาเก้าสิบวัน ผู้นั้นมีสิทธิเสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ โดยให้ยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๙

ข้อ ๒๕ ให้ เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งให้สภาสถาบันอุดมศึกษาชี้แจงเหตุแห่งความล่าช้าและเร่งพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จและรายงานให้ ก.อ.ร. ทราบเพื่อประกอบการพิจารณาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจาก ก.อ.ร. หากพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน

ในกรณีที่สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง หากผู้ร้องเห็นว่าเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นยังไม่สิ้นไป ให้ ก.อ.ร. พิจารณาเรื่องต่อไป แต่หากเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นสิ้นไปแล้ว ให้ ก.อ.ร. จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

ในกรณีที่สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาที่ ก.อ.ร. กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้สภาสถาบันอุดมศึกษารายงานข้อเท็จจริงการพิจารณาพร้อมจัดส่งเรื่องร้องทุกข์ และสำนวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้ ก.อ.ร. ภายในสามวันทำการนับแต่วันครบกำหนดระยะเวลา ดังกล่าว และให้สภาสถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วมในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นกับ ก.อ.ร. ด้วย

ข้อเท็จจริงรวมถึงพยานหลักฐานที่สภาสถาบันอุดมศึกษาใช้ในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้ถือเสมือนเป็นสำนวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของ ก.อ.ร. แต่ทั้งนี้ เป็นดุลพินิจของ ก.อ.ร. ที่จะรับฟังเป็นพยานหลักฐานหรือให้มีการสอบสวนใหม่ก็ได้

ข้อ ๒๖ การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของ ก.อ.ร. กรณีสภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ในข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ และข้อ ๒๓ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

หมวด ๓

คำวินิจฉัย ก.อ.ร.

ข้อ ๒๗ เมื่อ ก.อ.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้มีคำวินิจฉัย ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ ต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกคำร้องทุกข์ แล้วแต่กรณี

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ ต่อผู้ร้องทุกข์นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีคำวินิจฉัยสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาแก้ไข เพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่น เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและเป็นธรรม หรือสมควรเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ร้องทุกข์ ให้มีคำวินิจฉัยให้ดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๒๘ คำวินิจฉัยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์

(๒) ชื่อคู่กรณี

(๓) สรุปคำร้องทุกข์ และคำขอ

(๔) สรุปคำแก้คำร้องทุกข์

(๕) ประเด็นที่จะต้องพิจารณา

(๖) คำแนะนำแต่ละประเด็นพร้อมเหตุผล

(๗) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้คู่กรณีปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

คำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งต้องลงลายมือชื่อของ ก.อ.ร. ที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้น ถ้าผู้ใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้จดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยด้วย

ข้อ ๒๙ เมื่อ ก.อ.ร. ได้มีคำวินิจฉัย ตามข้อ ๒๗ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือ และแจ้งให้อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว

เมื่อ ก.อ.ร. มีคำวินิจฉัย ตามข้อ ๒๗ (๒) และ (๓) ให้ผู้ออกคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ดำเนินการออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยจากเลขานุการ ก.อ.ร. และเมื่อได้ออกคำสั่งหรือปฏิบัติตามคำวินิจฉัยแล้ว ให้แจ้ง ก.อ.ร. ทราบภายในเจ็ดวัน

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษามีเหตุขัดข้องหรือมีเหตุอื่นอันมีอาจกล่าวอ้างได้ ให้สถาบันอุดมศึกษาหารือมายัง ก.อ.ร. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยจาก ก.อ.ร.

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๑ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดได้เสนอเรื่องร้องทุกข์ไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ ก.อ.ร. ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ศาสตราจารย์พิเศษชงทอง จันทรางศุ

ประธาน ก.อ.ร.